

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selv om det var lidt uklart, var svaret vist, at betingelsen for, at vi i de rige lande fjerner vores uretfærdige landbrugsstøtteordninger, er, at ulandene skal forpligte sig til yderligere liberaliseringer på industriområdet og serviceområdet, fordi de indgår i alle forhandlinger.

Jeg vil spørge i forlængelse af det: Er det ikke et skred? Sidst vi diskuterede WTO-topmødet her i Folketingssalen, sagde Venstre og også andre partier nemlig, at der ikke skulle være noget krav om liberaliseringer på serviceområdet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Service og industri kommer i anden runde, og vi mener, det er vigtigt at få alle områder med.

Men jeg vil godt sige til hr. Frank Aaen, at som jeg også gjorde meget ud af i min ordførertale, er det altså sådan – nu fremstiller hr. Frank Aaen det, som om EU skulle være særlig styg i dette spil – at det tværtimod er EU, der har reduceret eller fjernet toldsatsene for de allerfattigste afrikanske lande, som EU-landene samhandler med, så hr. Frank Aaens spørgsmål er faktisk fuldstændig fordrejet.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Er det ikke rigtigt, at det, der ligesom ligger i det forslag til vedtagelse, som ordføreren har fremsat, er en form for kræmmermentalitet? Man siger, at selv om vi har en udviklingsrunde, skal ulandene yde en masse ting, bl.a. på serviceområdet, hvor det f.eks. handler om privatisering af vandforsyning, og på industriområdet, hvor ulandene klart har tilkendegivet, at hvis det bliver sådan, at de skal sætte tolden ned, vil det have store og meget skadelige konsekvenser for deres industri.

Derfor virker det lidt mærkeligt på mig, når ordføreren siger her i dag, at man varetager ulandenes interesser ved at sige, at der skal liberaliseres på serviceområdet og på industriområdet. Det er da ikke i ulandenes interesse, og er det ikke en form for kræmmermentalitet, ordføreren gør sig til repræsentant for, i stedet for at tale for noget, som kunne give en rigtig udviklingsrunde?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Nej, tværtimod. Hr. Rune Lund giver mig faktisk minder om tiden før Murens fald, men situationen i dag er jo, at alle – FN, Verdensbanken og alle ulandene – erkender, at efter Murens fald er markedsøkonomi et væsentligt og godt grundlag for mulig økonomisk fremgang. Derfor er det, Enhedslisten stiller krav om, altså noget, der hører fortiden til, og det er derfor, det er så glædeligt, at resten af verden er kommet videre, end Enhedslisten er.

Det, der er i ulandenes interesse, er frihandel kombineret med, at vi giver dem nogle kompensationsordninger. Vi kan hjælpe dem til at udbygge infrastrukturen, og Danmark har et meget stærkt ulandsprogram, som også er med til at hjælpe, ligesom EU giver ulandsstøtte. Vi hjælper ulandene til at hjælpe sig selv, og det er på den måde, de kan skaffe sig velstand.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er et sjovt verdensbillede, fru Charlotte Antonsen har, når fru Charlotte Antonsen fremstiller det, som om det vil være i ulandenes interesse. Det er jo fuldstændig forkert.

Der bliver tegnet et rosenrødt billede af, hvor god EU er, og hvor meget EU gør. Man får nærmest indtryk af, at det nok skal gå alt sammen, og at der slet ikke er krise i WTO-forhandlingerne, men det er dog noget af det mest absurde, jeg længe har hørt. Er sagen ikke den, at de krav, som f.eks. fru Charlotte Antonsen synes er vigtige, er krav, som ulandene direkte modsætter sig, fordi de mener, at de vil være utrolig skadelige for deres erhvervsliv og deres muligheder for vækst og udvikling?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vi har besluttet i EU, at vi arbejder for, at ulandene får en »round for free«. Det vil sige, at de ikke bliver pålagt ekstra byrder, og at vi altså skåner dem.

Det, der i modsætning til det, hr. Rune Lund siger, er helt afgørende, er, at EU-landene faktisk finder sig i virkelighedens verden. Hvis man åbner vinduet og kigger ud, kan man se, at i dag er det EU, der handler med Afrika, netop fordi det er EU, der har reduceret toldsatsene. EU går foran, og det er den vej, vi ønsker at resten af de